



# DZIENNIK USTAW

## RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

---

Warszawa, dnia 31 października 2014 r.

Poz. 1496

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI<sup>1)</sup>

z dnia 14 października 2014 r.

#### w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej

Na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, 827 i 1198) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej „ustawą”, z uwzględnieniem:

- 1) kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem tej usługi;
- 2) przychodów ze świadczenia tej usługi, zwanych dalej „przychodami”;
- 3) korzyści pośrednich związanych ze świadczeniem tej usługi, zwanych dalej „korzyściami pośrednimi”.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) centrala lokalna – centralę telefoniczną, do której przyłączone są bezpośrednio lub pośrednio łącza abonenckie, zapewniającą komutację i taryfikację połączeń telefonicznych;
- 2) grupa usług – usługi telekomunikacyjne, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1–3 ustawy, świadczone na obszarze nierentownym lub niezyskowym abonentom;
- 3) nierentowny aparat publiczny lub inny nierentowny punkt dostępowy umożliwiający komunikację głosową – aparat publiczny lub inny punkt dostępowy umożliwiający komunikację głosową zlokalizowany na obszarze nierentownym, w tym przystosowany dla osób niepełnosprawnych;
- 4) niezyskowy abonent – abonent na obszarze rentownym, któremu przedsiębiorca wyznaczony nie świadczyłby usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1–3 ustawy, gdyby nie miał obowiązku ich świadczenia;
- 5) obszar nierentowny:
  - a) w przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1–3 ustawy – obszar nie mniejszy niż obszar obsługiwany przez centralę lokalną, na którym różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tych usług a przychodami z ich świadczenia przyjmuje wartość dodatnią,
  - b) w przypadku świadczenia usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy – gminę, w której różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tej usługi a przychodami z jej świadczenia przyjmuje wartość dodatnią;

---

<sup>1)</sup> Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1254).

- 6) połączenia zastępcze – połączenia rozpoczęte i zakończone w innych zakończeniach sieci przedsiębiorcy wyznaczonego niż zakończenia, w których przedsiębiorca ten zaprzestał świadczenia:
- a) grupy usług,
  - b) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy, za pomocą nierentownych aparatów publicznych lub innych nierentownych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.

§ 3. Koszt netto świadczenia usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy, zwany dalej „kosztem netto”, oblicza się jako różnicę pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tej usługi, których przedsiębiorca wyznaczony, o którym mowa w art. 82 ust. 4 albo art. 83 ustawy, nie poniósłby, a przychodami i korzyściami pośrednimi, których nie osiągnąłby – gdyby nie miał obowiązku jej świadczenia.

§ 4. Koszt netto oblicza się odrębnie dla:

- 1) grupy usług świadczonych na obszarze nierentownym;
- 2) grupy usług świadczonych niezyskowym abonentom;
- 3) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 ustawy;
- 4) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 5 ustawy;
- 5) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy, świadczonej za pomocą nierentownych aparatów publicznych lub innych nierentownych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.

§ 5. 1. Koszt netto świadczenia usługi, o której mowa w § 4 pkt 3–5, zwanej dalej „składnikiem”, lub grupy usług oblicza się tak, aby uniknąć podwójnego naliczenia jakiegokolwiek kosztu bezpośrednio związanego ze świadczeniem tego składnika lub tej grupy usług, przychodu ze świadczenia tego składnika lub tej grupy usług oraz korzyści pośredniej związanej ze świadczeniem tego składnika lub tej grupy usług.

2. Koszt netto oblicza się na dzień kończący rok kalendarzowy, w którym zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy wyznaczonego ten koszt wystąpił.

§ 6. 1. Koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług przypisuje się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 51 ustawy.

2. Koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług obejmują wyłącznie koszty, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie miał obowiązku świadczenia tego składnika lub tej grupy usług.

3. Do kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem składnika lub grupy usług stosuje się zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ustawy.

4. W kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem składnika lub grupy usług uwzględnia się poniesione koszty środków trwałych, których przedsiębiorca wyznaczony mógłby uniknąć, gdyby zrezygnował ze świadczenia usług na obszarach nierentownych lub niezyskowym abonentom.

5. Przedsiębiorca wyznaczony dokonuje aktualizacji wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w odniesieniu do wartości bieżących zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 51 ustawy.

§ 7. 1. Przychodami są wszystkie przychody ze świadczenia składnika lub grupy usług, uzyskiwane w szczególności od przedsiębiorców telekomunikacyjnych – w tym przychody uzyskiwane z tytułu współpracy związanej z dostępem telekomunikacyjnym oraz od użytkowników końcowych, w tym przychody ze świadczenia:

- 1) grupy usług na nierentownym obszarze, w szczególności:
  - a) jednorazowa opłata za przyłączenie rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
  - b) abonament i przychody z tytułu połączeń wychodzących,
  - c) przychody z tytułu połączeń przychodzących,
  - d) przychody z tytułu połączeń płatnych przez wywoływane abonentem,
  - e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;

- 2) grupy usług niezyskownym abonentom, w szczególności:
  - a) jednorazowa opłata za przyłączenie rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
  - b) abonament i przychody z tytułu połączeń wychodzących,
  - c) przychody z tytułu połączeń przychodzących,
  - d) przychody z tytułu połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,
  - e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 3) składnika, o którym mowa w § 4 pkt 3, w szczególności przychody z tytułu:
  - a) udzielania informacji o numerach telefonicznych,
  - b) rozliczeń międzyoperatorskich;
- 4) składnika, o którym mowa w § 4 pkt 4, w szczególności przychody z tytułu:
  - a) sprzedaży spisów abonentów,
  - b) publikacji spisów abonentów, a w szczególności przychody z tytułu rozszerzania danych abonenta,
  - c) zamieszczania reklam w spisie abonentów;
- 5) składnika, o którym mowa w § 4 pkt 5, w szczególności przychody z tytułu:
  - a) połączeń wychodzących,
  - b) połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,
  - c) połączeń przychodzących,
  - d) rozliczeń międzyoperatorskich.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, pomniejsza się o przychody z połączeń zastępczych.

3. Do kalkulacji przychodów uzyskiwanych od użytkowników końcowych przyjmuje się ceny usług określone w cennikach przedsiębiorcy wyznaczonego, z zastrzeżeniem, że w przypadku stosowania cen okresowo obniżonych do obliczania przychodu stosuje się cenę obowiązującą przed okresem obniżki.

§ 8. 1. Korzyści pośrednie ustala się, szacując korzyści niematerialne związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług, które uzyskuje lub może uzyskać przedsiębiorca telekomunikacyjny z tytułu pozycji przedsiębiorcy wyznaczonego.

2. Do korzyści pośrednich zalicza się w szczególności:

- 1) znajomość przedsiębiorcy wyznaczonego na obszarze świadczenia składnika lub grupy usług, mierzoną jego kosztami kampanii promocyjnych i reklamowych, które nie dotyczą konkretnego składnika lub konkretnej grupy usług, ale związane są z jego firmą, logo lub wizerunkiem;
- 2) reputację przedsiębiorcy wyznaczonego rozumianą jako większą lojalność abonentów pozostających na obszarze rentownym;
- 3) efekt wszechobecności związany z lojalnością abonenta przedsiębiorcy wyznaczonego, który zmienia miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności z obszaru nierentownego na obszar rentowny i nadal pozostaje abonentem przedsiębiorcy wyznaczonego mimo dostępności w nowej lokalizacji tańszej oferty innego przedsiębiorcy;
- 4) efekt „cyklu życia” polegający na poprawie:
  - a) zyskowności niezyskownych abonentów,
  - b) rentowności obszarów nierentownych albo nierentownych aparatów publicznych lub innych nierentownych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową;
- 5) dostęp przedsiębiorcy wyznaczonego do danych o abonentach, w szczególności przejawiający się lepszym zrozumieniem i przewidywaniem trendów rynkowych oraz lepszym wykorzystaniem kanałów dystrybucji przy sprzedaży innych usług;
- 6) dodatkowe możliwości przedsiębiorcy wyznaczonego w zakresie reklamy działalności, w szczególności na aparatach publicznych lub w innych punktach dostępowych umożliwiających komunikację głosową i na kartach telefonicznych oraz poprzez dostarczanie własnych reklam wraz z rachunkami telefonicznymi.

3. Korzyści pośrednie przypisuje się do składnika lub grupy usług zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 51 ustawy.

§ 9. 1. Koszt netto składnika lub grupy usług oblicza się zgodnie z § 3 z uwzględnieniem § 5–8, z tym że dla składnika, o którym mowa w § 4 pkt 5, koszt netto oblicza się dla – określonej w decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o której mowa w art. 88 ustawy – minimalnej liczby aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych na obszarze danej gminy.

2. Jeżeli liczba aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową zainstalowanych na obszarze danej gminy przez przedsiębiorcę wyznaczonego jest większa od minimalnej liczby, o której mowa w ust. 1, do obliczenia kosztu netto minimalnej liczby aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową przyjmuje się średni koszt netto wszystkich aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową zainstalowanych przez tego przedsiębiorcę na obszarze tej gminy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.<sup>2)</sup>

Minister Administracji i Cyfryzacji: *A. Halicki*

---

<sup>2)</sup> Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład telekomunikacyjnej usługi powszechnej (Dz. U. Nr 255, poz. 2141), które na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1445 oraz z 2013 r. poz. 1635) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.